

FLORIÁN

ZPRAVODAJ MĚSTYSE LÁZNĚ TOUŠEŇ

07 / 08
2024

David Nožif – více na straně 12

ÚŘAD STALO SE AKTUALITY VZPOMÍNKY DĚJINY SPORT

www.mestyslaznetousen.cz

Volby do parlamentu Evropské unie 2024

STRANA / HNUTÍ	L. TOUŠEŇ	ČR	STRANA / HNUTÍ	L. TOUŠEŇ	ČR
SPOLU	30,6%	22,27%	STAČILO	6,99%	9,56%
ANO	17,11%	26,13%	SPD + TRIKOLORA	4,82%	5,73%
MOTO + PŘÍSAHA	9,4%	10,26%	PRO	2,41%	2,15%
PIRÁTI	7,95%	6,2%	ZELENÍ	2,17%	1,55%

Probíhající projekty

Mgr. Jana Hadrboľcová, místostarostka městyse Lázně Toušeň

- Beach volleyball** – Hřiště je po zkušebních hrách připraveno k provozu [Florián 2024/3-4/14]. Marek Kubíček, který zaštitil stavbu hřiště v Lázních Toušeni, a který má řadu zkušeností s vedením podobného hřiště v jiných městech, navrhl provozní řád s cenou za hrací hodinu ve výši 200 Kč. Rezervace na výpůjčku hřiště budou probíhat pouze elektronicky na www.beachtousen.cz. Klíče k hřišti bude vydávat obsluha Hospody U jezevce, k zapůjčení bude míč. Hřiště bude přístupné pouze po zarezervování. Rada městyse provozní řád schválila. V současné době nic nebrání užívání hřiště veřejností.
- Skatepark** – Práce na stavbě skateparku probíhají podle harmonogramu [Florián 2023/9-10/2]. V první fázi byla stržena vrchní vrstva drnu, srovnán terén a začíná se se stavbou betonových částí. Dohotovení je plánováno do konce roku 2024.
- Rekonstrukce radnice** [Florián 2023/9-10/2] – Po pauze ve stavebních pracích, během níž probíhaly úpravy a jednání o požadavku památkářů na změnu provedení krovů a stropů, začaly v červenci demoliční práce na střeše. Práce budou dále pokračovat během letních měsíců.
- Přechod pro chodce Hlavní/Pražská** – Právě probíhá zpracování projektové dokumentace, a to včetně projednávání s dotčenými orgány. Při dodržení všech zákonných lhůt by dokumentace měla být hotova koncem října 2024.
- Rekonstrukce ulic** – Aktuálně se pracuje na rekonstrukci ulice **Příčná** [Florián 2023/9-10/2]. Ze schůzky s obyvateli ulice vyplynuly určité požadavky na parkovací místa, zachování či naopak odstranění zeleně apod. Technický dozor průběžně informuje obyvatele o potřebách stavby a o jejím aktuálním stadiu. Po dokončení rekonstrukce ulice Příčná začne ihned rekonstrukce ulice **Na Skalce**.
- Veřejné osvětlení** – Instalace nových svítidel je téměř u konce [Florián 2023/7-8/2]. Trvá zkušební provoz. Ještě před předáním dokončeného projektu bude úřad městyse posílat sms s výzvou občanům k připomínkám – „vysoká svítivost“, „nefunkční svítidlo“ apod. Připomínky posílejte na podatelna@laznetousen.cz
- Rekonstrukce v Mateřské škole** – od konce června probíhá rekonstrukce školní kuchyně (proto byl o jeden den zkrácen školní rok a žáci základní školy dostali vysvědčení už 27. června). Souběžně s rekonstrukcí souvisí i provoz školky, která je nyní dočasně přemístěna do upravených prostor Domu seniorů U Byšických. Po prázdninovém provozu a předpokládaném ukončení rekonstrukce školní jídelny bude provoz školky v hlavní budově obnoven. V prostorách DS bude od září umístěna školka ze třídy **Raduška**.

BIO odpad

Lokalita / Týden	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
Den přístavení	2.8.	9.8.	16.8.	23.8.	30.8.	6.9.	13.9.	20.9.	27.9.	4.10.	11.10.	18.10.	25.10.
Na Zárybničí													
Floriánské náměstí													
Nehvizdská/U Habeše													
U Sokolovny/Cukrovarská													
Na Chmelnici													
Na Nábřeží/V Ovčárně													
Nad Lomem													
Na Požárech													
Na Ostrůvku													
Nad Křížkem													
Zápská													
Na Hradisku/Na Strání													
U Sokolovny/V Zátíší													
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi	31.7	14.8	28.8	11.9	25.9	9.10	23.10						

Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrtek. Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery extrémně přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb. Odvoz kontejnerů bude probíhat během pondělí či úterý následující týden (po víkendu). Máte velké množství bioodpadu či nestiháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (přip. přes týden) za cenu 480 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse.

Dvakrát z mateřské školy

Martina Maříková, zástupkyně ředitelky mateřské školy

Závěrečná školní besídka

5. června 2024 se od 16 hodin uskutečnila již tradiční závěrečná školní besídka naší mateřské školy. Letošní téma bylo **Z pohádky do pohádky**. Děti předvedly tanečky na písně z pohádek V peřině a Šíleně smutná princezna. Při závěrečné písničce předškoláků nezůstalo jediné oko suché. Věříme, že si všichni diváci besídku náležitě užili.

Pasování předškoláků

V pondělí 24. června se na zahradě mateřské školy uskutečnilo za hojné účasti rodičů slavnostní pasování předškoláků na **školáky**. Za přítomnosti paní ředitelky základní školy a budoucí učitelky první třídy byly děti pasovány a ošerpovány svými dosavadními učitelkami. Na památku si odnesly knihu a pamětní list. Velké poděkování patří paní Mgr. Markétě Kubíčkové, která si pro pedagogický sbor s dětmi připravila závěrečné poděkování formou básně z vlastní tvorby.

Výlety 2024

Bc. Miroslava Kořínková, předsedkyně volnočasové komise a cestovatelského klubu

Náš první letošní výlet byl jen v malém počtu do **Františkových Lázní** na přelomu února a března. Počasí mělo být zimní, ale bylo nádherné jarní a nám se klidná atmosféra zalíbila natolik, že již máme domluvených 14 dní na začátek března 2025 ve výrazně větším počtu.

V březnu jsme se pak vydali vlakem do **Budapešti**. I cesta vlakem je dovolená, a my si ji užili dokonale. Bydlení v Budapešti bylo v malém okruhu několika ulic v apartmánech. Po počáteční problematické komunikaci jsme se skoro všichni vydali do nejbližších lázní Gellért. Další dny jsme si udělali prohlídku města – hrad, parlament, plavba po Dunaji, staré město, synagoga, velká tržnice, bazilika sv. Štěpána, opera... někdo lázně Széchenyi, popřípadě další lázně, jak kdo chtěl. Cesta domů byla opět vlakem a byla příjemná. Zakořeněná dotazem: „Kdy si to zopakujeme?“

Na konci dubna nás čekala cesta na **Šumavu**. Přestože byl duben, počasí nám vyšlo lépe než v létě. Mohli jsme se koulovat i opalovat.

Bydlení na Modravě jsme měli v krásném dřevěném penzionu s polopenzí v centru obce. Během výletů jsme viděli strakonický zámek, hrad Rabí, Sušici, Antýgl, Čeňkovu pilu a soutok řek Vydra a Křemelná, Kvildu, Kašperské Hory, rašeliniště...

Pak jsme se přestěhovali do krásného starého hotelu na náměstí v Domažlicích. Nejdříve nás zaskočila členitost, ale brzy jsme se v něm vyznali. A snídaně byla velkým překvapením. Náměstí v **Domažlicích** má malebná podloubí po obou stranách a v nich spoustu občůdků a občerstvoven. Vyzkoušeli jsme toho dost, zaujala nás restaurace bývalého Sokola přímo naproti hotelu. Někteří vylezli na šikmou věž kostela, někteří šli na zámek nebo do muzea.

Na výlet jsme jeli na historické koupaliště Babylon a pak stezkou k Čertovu kameni. Zlatým hřebem výletu byly **Klatovy**. Neměli jsme naději vidět všechno, ale prohlédli jsme si katakomby, kostely, Černou věž, navštívili několik místních restaurací a kaváren a řekli si, že sem se rádi zase vrátíme. Celý týden jsme měli krásné počasí a pršet nám začalo až při vjezdu do Toušeně.

Další, již podzimní výlety nás čekají do Umagu, Harrachova, Padous, a když všechno vyjde, tak vlakem do termálů na Slovensku nebo v Maďarsku.

Máte chuť se k nám přidat? Není problém, dejte o sobě vědět!

Májová diskotéka

Mgr. Jana Hadrbošková

Sokolovna se 18. května 2024 opět roztančila v rytmu hitů 80tých, 90tých let a milénia, které přilákaly na devět desítek návštěvníků, většinou stále pilně tančících. I navzdory probíhajícímu hokejovému utkání na mistrovství světa začala zábava již ve 20 hodin, kdy na parket vstoupili první tanečníci, a s plným parketem končila ve 2 hodiny ráno. Skvěle hrál DJ **Petr Suchánek** a bylo znát, že diskotékám v Lázních Toušeni se daří. Zazněly všechny možné hity, na které si z uvedené doby vzpomenete: ABBA, Gipsy Kings, Europe, ale i oblíbený Kabát a Team s „Reklamou na ticho“, která snad nikdy neomrzí. Organizaci zaštitily členky volnočasové komise a T.J. Sokol Lázně Toušeň. Další diskotéka se chystá opět na listopad ke svátku sv. Martina.

Stalo se...

text a foto Hana Němečková, šéfredaktorka zpravodaje Florian

Dětský den

Letošní oslavu svátku dětí připravil úřad městyse spolu s mnoha dobrovolníky už na 26. května. Na nádvoří Skleněné vily bylo možno zakoupit toušeňské suvenýry a pro děti byly připraveny ceny za splnění soutěžních úkolů. Ty probíhaly v Parku profesora Procházky na devíti stanovištích, o která se obětavě starali toušeňští zahrádkáři, družina základní školy, volnočasová komise, divadelní spolek a další dobrovolníci. Soutěžila téměř stovka dětí, pobavit se jich přišlo ale mnohem víc. Celým odpolednem provázela místostarostka Mgr. Jana Hadrbošková, která se spolu se starostou městyse Ing. Lubošem Valehrachem, MBA, také starala o občerstvení.

Jen pár minut před půl čtvrtou, když se chystal k vystoupení taneční kroužek Slatinky pod vedením Mgr. Markéty Kubíčkové, se spustil prudký déšť. Všem se ale včas podařilo schovat ve vile, naštěstí jen nakrátko, a už po čtvrt hodině mohlo vystoupení pokračovat. Se Slatinkami a Markétou si pak mohly zatančit i další děti.

Nejočekávanější byla však jako každým rokem „pěna“. Vyhlížení auta Sboru dobrovolných hasičů z Čelákovic se dočkalo po 16. hodině: „Už jedóóu, už jedóóu“, neslo se po nábřeží, a pak se všichni bleskurychle přemístili do spodní části parku. Radost propukla hned po prvních vteřinách, kdy voňavá pěna začala pokrývat trávník a děti si jí mohly náležitě užívat. Po necelé půlhodině hasiči proudem vody všechny děti opláchli, pěna zmizela i z trávníků, a krátce před 17. hodinou celé veselé odpoledne skončilo.

Petiška a Petiška

Připomínat dílo českého spisovatele **Eduarda Petišky** by bylo nošením dříví do lesa [Florián 2024/5-6/8+13]. Není snad v naší zemi nikdo, kdo by alespoň něco z díla tohoto autora neznal. Jeho 100. výročí narození si letos v květnu připomněla celá kulturní veřejnost, a připomněli jsme si je také u nás. Kulturní komise pozvala do sálu Slatinných lázní na besedu spisovatelova syna PhDr. **Martina Petišku**, také básníka a spisovatele.

Náš 86. literární večer 30. května v 19 hodin otevřela přivítáním hosta předsedkyně kulturní komise Hana Němečková, RNDr. Jan Králík, CSc., poté přečetl ukázkou z proslovu PhDr. Eduarda Petišky při jeho besedě v Toušeni v únoru 1987, a také úryvky z dalších jeho knih, z nichž některé zde byly vystaveny. Vyprávění o díle otce a syna Petiškových si přišly poslechnout na čtyři desítky milovníků české literatury. Básník PhDr. Martin Petiška vlídně a s úsměvem odpovídal na všechny dotazy, kterých překvapivě nebylo málo. Velmi rád také vzpomněl na své dětství, rodiče i prarodiče a poutavě vyprávěl o své práci.

Autogramiáda Petra Ence

Knihu „**Toušeň – aby se nezapomnělo aneb listování novinami, zápisy a matrikami z časů za císaře pána**“ přijel na pozvání kulturní komise představit její autor, historik a spisovatel **Petr Enc**. O jeho toušeňské knize jsme již informovali [Florián 2024/5-6/3], byla vydána díky vstřícné spolupráci Úřadu městyse Lázně Toušeň, Okrašlovacího spolku Lázně Toušeň a Městského muzea v Čelákovících. V sále Slatinných lázní, kde se v neděli 2. června 2024 odpoledne beseda s autogramiádou konala, bylo možno knihu zakoupit za 250 Kč, a na místě si ji nechat podepsat. S radostí toho využily na tři desítky přítomných návštěvníků. V úvodu, kterého se ujal RNDr. Jan Králík, CSc., byla zároveň představena další díla tohoto autora, jenž se věnuje zejména regionální historii (Čvančarovy deníky, Z lásky ke koním a vlasti, Vesnička, kde se „nic nestalo“, Dávno zapomenutá bitva, Za 5 minut 12, Proč hořely Konětopy?, Nezvěstný). Petr Enc ochotně odpovídal i na otázky přítomných, rozpovídal se o svých objevech a zážitcích i plánech a s hloučkem čtenářů ještě i po oficiálním ukončení autogramiády dlouho setrval v družném hovoru a vyprávění. Také z tohoto literárního podvečera pořídil Ing. Martin Javorek video záznam, který si budeme moci prohlédnout na YouTube.

V rytmu flamenca

Kytarový virtuóz **Lubomír Dočkal** se u nás představil již několikrát, naposledy na vánočním koncertě v prosinci loňského roku v sále Slatinných lázní. Sem také opět zavítal 6. června představit svůj kytarový recitál s názvem „V rytmu flamenca“. Celou akci, kterou navštívily tři desítky milovníků tohoto žánru, uvedla místostarostka městyse Mgr. Jana Hadrboľcová. Flamenco vzhledem k svému rytmu a vznešenosti je velmi populární, a to i díky skladbám autorů jako jsou Juan Martín, Paco de Lucia, Gaspar Sanz, Štěpán Rak, Isaac Albéniz a Federic Moreno Torroba, které během koncertu zazněly. Lubomír Dočkal svou soustředěnou a výbornou hrou dokáže přítomné posluchače dokonale zaujmout, což se mu podařilo i tentokrát, navíc koncert oživil i zajímavým povídáním o historii flamenca. Všichni přítomní posluchači budou vzpomínat na příjemný večer jistě i díky mnoha společným fotografiím po koncertě.

Lázeňské léto

Letošní zahájení Lázeňského léta bylo rozděleno na dvě části. Tu první uvedla 22. června ve 14 hodin místostarostka Mgr. Jana Hadrboľcová přivítáním všech návštěvníků **na lázeňské kolonádě**, kde následovalo roztomilé vystoupení tanečního kroužku Slatinek pod vedením Mgr. Markéty Kubičkové. Kolonáda se rozzářila nejen díky sukýnkám malých tanečnic, ale také balónek všech barev, které pro děti připravily úřad městyse a volnočasová komise. Letní odpoledne pokračovalo vystoupením **Láďi Weyrostka**, který všem přítomným nejen na kolonádě, ale i v zahradní vinárně zpřijemnil posezení hrou a zpěvem oblíbených písní. Občerstvit se bylo možno v lázeňské kavárně, a protože i počasí se vydařilo, přivítání Lázeňského léta bylo pro všechny velmi milé.

Druhá část pokračovala od 17 hodin na nádvoří Skleněné vily vystoupením skupiny **Country Ladies**. Znamé a oblíbené písničky si přišlo poslechnout na čtyřicet milovníků country. Nechybělo ani občerstvení, o které se postaraly Mgr. Jana Hadrboľcová, Daniela Vostřáková, Marta Hergesellová a Bc. Mirka Kořínková. Léto jsme přivítali za velmi příjemného počasí, mnozí nejen poslechem hudby a zpěvem, ale také tancem. V dobré náladě jsme se rozešli ve 20 hodin.

Obecně prospěšná strašidla

Lázeňské léto pokračovalo druhý den po zahájení, tedy 23. června 2024, v 17 hodin divadelním představením v sokolovně. Ochotníci z **Kamýku nad Vltavou** přijeli představit hru Petra Tomšů *Obecně prospěšná strašidla*. Hlavním tématem představení byl současný problém nejedné obce: její zástupci chtějí zcela zbourat hradní zříceninu a na jejím místě postavit moderní turistický resort. Obyvatelé zříceniny, strašidla s nevyřízeným odchodem ze světa, jsou však jiného názoru. Ale konec dobrý, všechno dobré, a ve finále jsou spokojeni všichni. Přítomní diváci se skvěle bavili. Hostům z Kamýku nad Vltavou je třeba poděkovat, hráli s velkou chutí a předvedli se nejlépe, jak to jde, jako by byl plný sál. Bohužel nebyl. Diváků přišlo málo. Začalo léto a venku nastalo vedro. U vody jim zřejmě bylo líp.

Pátáci

Každým rokem koncem června probíhá v obřadní síni Skleněné vily loučení pátáků s toušeňskou základní školou. To letošní se konalo 25. června od 17 hodin za přítomnosti žáků 5. třídy, pedagogů, zaměstnanců školy, jídelny, rodičů a starosty městyse. Všechny přítomné přivítala ředitelka školy Mgr. **Daniela Švejdová**, poté se tradičně žáci pochlubili svými největšími školními zážitky za celých pět let. Čtení vzpomínek střídali s hudebními vložkami – hrou na kytary a zobcové flétny pod vedením učitelky Mgr. **Ludmily Černé**. Jejich vtipné příspěvky bavily všechny přítomné.

A dál? Kytice pro třídní učitelku Mgr. **Lenku Svobodovou** a růže všem učitelkám, družinářkám, kuchařkám, školnicím... jako vždy. Bez nich by nic nešlo. K dětem promluvil také starosta městyse Ing. **Luboš Valehrach**, MBA, popřál všem krásné prázdniny a úspěch v novém působišti. Následovaly obvyklé podpisy žáků do pamětní knihy, podepsala se i třídní učitelka, ředitelka školy a starosta, aby připomínka této milé akce už nikdy nevymizela. Podpisový špalír vyústil do mumraje slavnostního přípitku dětským šampaňským, které nalávali starosta městyse a ředitelka školy, a oba pak byli i u rozdávání dárečků pro všechny pátáky od úřadu městyse na památku – Sborník školy a hrníček s motivem Toušeně.

A pak už se jen všichni těšili na společné nocování ve Skleněné vile, na vysvědčení, na opravdové rozloučení a na prázdniny. Ať se vám daří ve všech školách, které jste si po té toušeňské vybrali, pátáci!

Prohlížení starých fotografií

Sousedské **posezení nad starými fotografiemi** pořádala kulturní komise již několikrát a vždy byl o ně nelíčený zájem. Scházivali jsme se ve Skleněné vile, tam se však nyní z důvodů rekonstrukce budovy Úřadu městyse a jeho dočasného působení v prostorách vily setkávat nemůžeme, proto byla s radostí využita vstřícná nabídka Obce baráčnicků Lázně Toušeň setkat se a uspořádat tuto akci na baráčnické rychtě v Požární ulici. Všechny zájemce, kteří se přišli 3. července na rychtu podělit o své fotografie a prohlédnout si poklady z alb všech ostatních, čekalo přátelské přivítání baráčnického rychtáře **Jiřího Kučery** a baráčnické tetičky kronikářky **Evy Kučerové**. Rychtu vyzdobili několika panely s fotografiemi ze života toušeňské Obce baráčnicků, a tetičky pro všechny připravily i malé pohoštění. Hromádky a alba fotografií kolovaly mezi všemi přítomnými, stejně jako vzpomínky na staré časy, na jména spolužáků, osobností i zdánlivě obyčejných obyvatel, a že panovala skvělá a přátelská nálada, to snad ani není třeba připomínat. Určitě stojí za to v budoucnu si takovou akci zopakovat.

Pražské oslavy 150. výročí založení baráčnických spolků

Ing. Mária Němečková, panímaminka OB Lázně Toušeň

Na sobotu 25. května 2024 byly hlášeny dešťové přeháňky, naštěstí se ale předpověď nevyplnila. To bylo pro baráčníky důležité, V Praze na Palachově náměstí se dopoledne připravoval průvod, na který přijelo na 500 baráčníků z celých Čech.

Po položení květin k pietnímu místu u Filozofické fakulty úderem desáté hodiny dala policie mohutnému **průvodu** zelenou – napřed 45 praporečnicků, včetně našeho toušeňského, za hudbou rychtáři se svými právy, děti s májkami, baráčnické soubory a tetičky v jejich nádherných krojích a sousedé ve svérázu, že se ani nedali spočítat. Po nábřeží až ke Slovanskému ostrovu byli pochodující středem zájmu Pražanů a četných zahraničních turistů, pozdravy létaly oběma směry, vstřícná nálada panovala na každém kroku.

V parku před palácem **Žofín** zatančilo osm kolon Českou besedu, tančily i děti a sbor Dětské opery přidal i hymnu Kde domov můj a Baráčnickou píseň.

Nástupem historických praporů započalo za účasti hostů z Parlamentu ČR a pražského magistrátu ve zcela zaplněném velkém sále slavnostní zasedání, které bylo zakončeno předáváním čestných uznání za významnou a dlouholetou práci v baráčnických obcích.

Souběžně probíhala v malém sále přehlídka souborů, celé odpoledne se střídaly dětské, pěvecké, hudební a taneční folklorní skupiny z jednotlivých baráčnických žup.

Atmosféra byla jedinečná, s tolika známými bylo nutné se pozdravit, radost ze setkání byla veliká.

A co naši Toušeňští? Rozhodně se v tom mumraji neztratili, ba naopak!

Mezi prapory náš nechyběl, nesl jej soused **Jakub Vilím**, v čele mezi praporečníky pochodovaly v krojích tetičky **Eva Kučerová, Mária Němečková a Alena Šedová**. Slavnostní zasedání na Žofíně zahájil soused Josef Konopka trubením na ponocárnu a hlavní projev přednesl náš rychtář Jiří Kučera. A já jako panímaminka jsem měla čest navázat na prapor Veleobce pamětní stuhu I. župy.

Práce naší baráčnické obce byla odměněna Čestným uznáním a sousedé ponocný a rychtář byli oceněni Pamětním listem a Čestnou medailí. Nepostradatelným kameramanem byl soused Petr Šeda a jeho video z oslav má již přes tisíc shlédnutí: www.youtube.com/watch?v=raKuKX0W1V4.

Na samém konci oslav hrála hudba k tanci a mnohým baráčníkům se ještě dlouho nechtělo rozcházet. Pražské oslavy se ve všech ohledech velmi vydařily.

Návrat do Národního divadla

kronikář

K zahájení 17. Všesokolského sletu letos podruhé vystoupili herci sokolských divadelních souborů také na jevišti Národního divadla.

Jako zcela první zde vystoupil celý toušeňský soubor již v roce 2016 při smetanovském matiné, kdy s recitujícím principálem Dušanem Müllerem předvedl taneční výstup komediantů z Prodané nevěsty [Florián 2016/3-4/1+4+8-9]. Druhou příležitostí bylo zahájení 16. Všesokolského sletu v roce 2018, kdy v Národním divadle účinkovali toušeňští herci – Luboš Jakub, Anna Kocábková, Věra Hlavatá, Matyáš Hadrbolec, Vojtěch Zita a Jana Hadrbolecová – v představení Našich furiantů [Florián 2018/7-8/7].

Do třetice letos 30. června 2024 se v představení **Lucerny** vrátil na jeviště Národního divadla z toušeňského souboru **Dušan Müller**, tentokrát v roli Mušketýra a nově si zde zahrála Lenka Francová roli Haničky. V přímém televizním přenosu se ovšem objevilo více tváří ze sokolského Divadla pod Petřínem, které v Lázních Toušeni dobře známe z hostování.

Krásné letní časy

Hana Němečková podle vzpomínek své maminky Elišky Haklové rozené Kochové

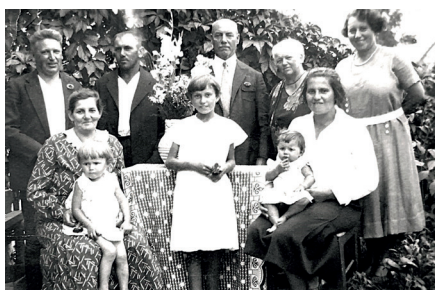

Začátkem května každého roku zapřáhl kočí voly a vyrazil k toušeňskému nádraží. Znamenalo to jedině: přijede tetička. S tetičkou přijel strýček, tři obrovské proutěné koše s víkem a nespočet dalších zavazadel. Plný vůz byl známkou toho, že u nás zůstanou dlouho.

Tetička Anuška byla tatínkova starší sestra, své mládí trávila u příbuzných v Praze, tam si našla strýčka, za kterého se provdala. Strýček Josef, vrchní oficiál Československých státních drah, mi trochu nahrazoval tatínka, který zemřel, když mi bylo pět a půl roků. Smrt prý zavinilo tatínkovo chatrné zdraví, které si přivezl z první války v Haliči. Strýček byl člověk velmi akurátní, s vybraným chováním, knírem a vždy elegantně oblečen. Jedinou jeho neřestí bylo kouření. Miloval dýmku. A taky tetičku. Jeho láska k tetičce Anušce byla nesmírná, protože tetička za to stála. Roztomile usměvavá kulička s bílými vlasy učesanými do pravidelných prvorepublikových vln, tu zkrátka nešlo nemít rád. Líbilo se mi, že v té krásné bílé hlavě nenosila snad vůbec žádný problém. A pokud ano, vždy ho vyřešila rychle a s nadhledem. Jednou byla maminka nešťastná, že ještě nestihla vše uklidit tak, jak by chtěla. A tetička? „Bety, hod' na stůl ubrus, uvaříme kafe, dej koláče a je to!“ Ano, tetičce bylo jasné, že koláče jsou důležitější než naklizené bez koláčů. Jaká by to byla neděle, kdyby odpoledne nezavoněla káva s mlsou koláčů nebo buchet. Sedělo se, povídalo a času bylo dost. To všechno v době, kdy každý na každého si čas našel. A rád.

Teplé prázdninové dny proměnily Toušeň v rušné letovisko. Písek pod travnatými břehy Labe zasahoval daleko do koryta řeky a byl obležen desítkami těl. Aby ne, písečné pláže naproti káranské vodárně konkurovaly čelákovickému Gradu a pohlednice z Toušeně z té doby nesou hrdý název Grado, Řiční lázně, nebo dokonce i Mořské lázně! Písek byl tak jemný, že pláž byla vyhlášena až v Praze. Však také každou neděli byl na silnici k Labi nevídaný provoz. Desítky aut, které na koupaliště přijížděly, zvedaly oblaka prachu tak, že se vznášela ulicí a často končila na naší zahrádce. Nezbylo než od střechy domu natáhnout šikmo drát až k vratům a plot k ulici nechat porůst psím vínem. To se na vysoký drát vyšplhalo a zelená či později vínová barva přírodní stěny vykouzlila v zahrádce příjemné zákoutí, které nás od prachu ochránilo. Dokonce i ta káva s koláči se tam často objevila na stole pod obrovskou starou hrušní. Maminka často auta počítala a bylo jich pokaždé několik desítek. Jednou dokonce prý i sto jedna, což maminka často zdůrazňovala. Sto jedna aut! V době, kdy jich ještě tolik nejezdilo a v Toušeni na koupališti jich bylo sto jedna!

Tehdy snad také nebyl v Toušeni dům, ve kterém by nebyl ubytován někdo na letním bytě. Stávalo se samozřejmostí, že o prázdninách v mnoha staveních se často toušeňské děti zabydly na půdě a jejich postele zabrali letňáci z Prahy. Hospodyňky dokonce někdy propůjčily celé své kuchyně a vařily jen v komoře. Mít letňáky znamenalo totiž mít příjem navíc. Všem se hodila každá koruna, zvláště pak těm, kteří spláceli půjčku na nový dům. A takových zde bylo hodně. Letňáci platili dobře a dětem se na půdě líbilo. Byly to krásné časy.

Koupání v řece bylo velice příjemné, Labe v té době vypadalo úplně jinak než dnes, ještě v šesti letech jsem pohodlně v místech u přívozu přešla na druhou stranu. Byla i léta, kdy vody teklo tak málo, že nad přívozem vystupovaly uprostřed řeky ostrůvky písku. Pak bylo nutné písek před prámem odhrabovat tak, aby natekla voda a prám vůbec mohl přejet na druhý břeh.

Tetička a strýček se nechodili koupat na Grado, ale převezli se lodkou na druhý břeh. I tam, pod přívozem nad soutokem Labe s Jizerou, byl písek a plážička. Strýčkova lodka svítila na dálku, byla nádherná, natřená modrou a bílou barvou a on o ni vzorně pečoval. Pokud bylo více vody, strýček vesloval, pokud ne a písek zasahoval skoro doprostřed řeky, odrážel se kulem ode dna. Stačilo jen párkrát se odstrčit a hned byli na druhém břehu. Často jsem jezdila s nimi, seděla na špičce a sotva jsme dorazili na druhou stranu, vyskočila jsem s řetězem v ruce. Rychle jsem ho přivázala ke kůlu, který tam strýček zatloukl, a tetička mohla bez obav vystoupit. Strýček jí při tom galantně pomáhal a pak vynosil věci, mezi kterými nechyběly tyčky a zástěna proti větru.

Poté si stoupl směrem k vodárně, chvíli pozoroval kouř z komínů a podle jeho směru upravil tetičce vždy místečko tak, aby na ni nefoukalo.

Vždy jsme předem věděli, jakou má voda teplotu, protože ji strýček třikrát denně měřil, stejně jako teplotu vzduchu. Vedl si dlouhá léta záznamy v notýsku, vše si tam velmi pečlivě zapisoval. A aby toho nebylo málo, tak každý měsíc jsme museli všichni jít povinně do komory, kde v rohu stála decimálka a strýček nás jednoho po druhém vážil. I to bylo do notýsku zapísáno. Maminka to považovala za zbytečnost a tetička nás nikdy nechtěla seznámit s její váhou. Ani nemusela, všichni jsme ji viděli.

Plavat tetička vůbec neuměla, ale koupala se velmi ráda. To já, holka od vody, jsem se dovedla v Labi jinak vyřádit. Plavat jsem se naučila sama, ještě jsem ani nechodila do školy. Jednou jsem se brouzdala ve vodě u břehu pod Kettnerovými a najednou jsem cítila, že někam mizím, nestačím a jsem celá pod vodou. Klesala jsem do díry po vybagrovaném písku. Začala jsem hrabat rychle rukama, vynořila se, ale nikoho jsem nechtěla volat. Jen žádnou ostudu! A hele, ono mi to jde a držím se nad vodou! To bylo radosti!

Každé léto na svatou Annu jsem musela zajít k panu Holleyovi do zahrádky, koupit tetičce pugét růží nebo gladiol a pogratulovat. Maminka mi vždy vybrala nějakou báseň ze sbírky ručně psaných přání a já s úklonou tetičce popřála hodně zdraví. Pokud počasí dovolilo, slavilo se na zahrádce pod starou hrušní. Na bílý ubrus jsme nanosili dobroty a kávu od Kulíka, kterou tetička vždy přivezla do zásoby. Káva se vařila v kávovaru, ten byl tetičky, stejně jako sklenice s oušky. Tetička se strýčkem měli skleničky, mně a mamince stačily hrníčky. I tak nám chutnalo. A pak se povídalo a povídalo a často i zpívalo. K večeru, když se trochu ochladilo, vzala mě tetička pod svůj pléd, prý pod křídlo, přitulila se ke mně a bylo nám všem příjemně. A strýček mohl bez obav kouřit dýmku, protože ti komáři dovedli být opravdu dotěrní. Někdy jsme seděli do tmy a pozorovali jepice létající kolem velké lampy, která osvětlovala přívaz. Bylo jich tam obrovské hejno a mě bylo líto, že druhý den už nebudou žít.

A když léto uteklo úplně, kočí zapřáhl voly, naložil na vůz tři obrovské proutěné koše s víkem a uchy a nespočet dalších zavazadel, a odvezl vše na toušeňské nádraží. Sbohem, tetičko a strýčku!

Za rok se bude všechno opakovat, mezitím ale bude ještě martinské posvícení. A na Vánoce bude zabíjačka na maso a v lednu ke všem dobrotám ještě i na sádlo. Tetička přijede na koláče, a potom pro jitrnice, jelitka a černou polívku a objeví se ve dveřích s obrovskou bandaskou se slovy: „Bety, já tu menší nemohla najít!“ Mamince to bude jedno, lakota jí byla cizí, jen sestry se tomu budou smát předem, a větu o bandasce řeknou ještě dřív, než tetička vkročí do dveří.

Jako každý rok...

Toušeň v době od Ježíše z Nazareta po Gutu Habsburskou

Jan Hergesell, Městské muzeum v Čelákovcích

Část třetí

Ovládnutím české kotliny v polovině 10. století založil kníže Boleslav I. raný český stát. Řada starších hradišť v té době zanikla a vznikala nová, často na nepříliš vzdálených místech – kníže tím demonstroval svou moc nad ovládnutým územím. Družina předáků a bojovníků ve službách knížete se početně rozrostla natolik, že umožnila expanzi na území za hranicemi české kotliny v severním i východním směru (severní Morava, Pováží, Slezsko, Krakovsko, Sandoměřsko, Červeňské hrady). Ovládnutí to ovšem bylo spíše bodové než prostorové – touto oblastí procházela významná obchodní cesta, jejíž provoz tak český kníže kontroloval. Nikoliv nadlouho, koncem 80. let 10. století tuto oblast ovládli polští Piastovci, poté získali kontrolu i nad Moravou a vzápětí krátce i nad Čechami. S pomocí římského císaře Jindřicha II. se podařilo Poláky nejprve vytěsnit z Čech, později kníže Oldřich dobyl zpět Moravu.

Hradská soustava

Vnitřní správa raného státu se opírala o síť významných hradišť (raně středověkých hradů), v jejichž areálech se mj. také shromažďovaly potraviny a další produkty určené k zajištění obživy a ostatních potřeb knížete, jeho družiny, úředníků a duchovních. Území se dělilo na hradské obvody (provincie) ovládající rozdílně rozsáhlé oblasti. K nejvýznamnějším centrům hradské soustavy náležely v Čechách vedle Prahy (areál dnešního Pražského hradu) a Vyšehradu Žatec, Litoměřice, Hradec Králové, Plzeň (dnešní Starý Plzenec) a Kouřim (poloha u sv. Jiří), na Moravě Olomouc, Brno a Znojmo. V našem okolí vedle pražských hradišť a Kouřimi též Mělník a Mladá Boleslav.

V podhradích a v okolí center vznikaly osady, v některých se vedle sedláků koncentrovali řemeslníci či obchodníci. Obyvatelstvo bylo zatíženo dárkami, platy, břemeny a službami, veškerým půdním fondem disponoval kníže. Ten na oplátku garantoval obyvatelům vojenskou ochranu. **Toušeň** s okolím spadala k zázemí staroboleslavského hradiště a to zřejmě i poté, kdy na konci 10. století bylo založeno hradiště v Mladé Boleslavi, centrum vznikající boleslavské provincie. Správní význam Staré Boleslavi klesl též v souvislosti se založením zdejší kapituly v polovině 11. století.

Tento systém vnitřní správy začal být pozvolna narušován knížecími imunitami pro církevní instituce, kdy obyvatele vyčleněné jim k užítku osvobozoval od povinností k hradním centrům a vyvazoval je z jejich soudní pravomoci. Další impuls k postupnému rozkladu hradské soustavy dodala kolonizace (rozšiřování osídlení z úrodných krajů starého sídelního území do méně úrodných a zalesněných vyšších poloh), nejprve vnitřní (z domácích zdrojů), od 13. století také vnější (noví osadníci z Flander, Holandska, Saska aj.), která k nám přenesla nové organizační a právní zvyklosti (emfyteuze, purkrecht, německé právo).

Středověká proměna

Nové kolonizační vsi již nebyly víceméně náhodným shlukem několika obydlí, jejich podoba byla, pochopitelně s ohledem na terénní podmínky, předem plánována a vyměřena, včetně návsi. Stejně tak byly vyměřeny pozemky, na nichž držitelé usedlostí hospodařili a z nichž platili vlastníkově půdy pravidelné naturální a/nebo peněžní dávky, úměrné velikosti výměry dědičně pronajatých pozemků. Vsi získaly do určité míry samosprávu, v jejich čele stál rychtář.

Čím dál více půdního fondu přecházelo (ať již formou darů, výsluh, kolonizační činností či zcizováním) z rukou knížete, od konce 12. století krále, do vlastnictví jiných držitelů – církevních organizací a rodící se pozemkové šlechty. Z dohledu úředníků sídlících na hradských centrech tak unikala čím dál větší část obyvatelstva, na druhou stranu jejich ochrana již nespočívala na bedrech krále, ale nové vrchnosti. Vznikala panství, zrodil se poddaný. Král a, v případě Moravy, markrabě iniciovali na zbytcích půdy v jejich přímém držení na vhodných místech výstavbu kamenných hradů a měst (pokud bylo vhodné místo již v držení jiných majitelů, přinutili je ke směně), čímž si jednak udrželi vojenskou kontrolu nad územím a jednak získali nový zdroj finančních prostředků v podobě poplatků odváděných měšťany. Ve městech se usazovali nejen sedláci hospodařící na okolních pozemcích, ale především také řemeslníci a obchodníci. Ve městech fungovaly trhy, na nichž mj. prodávali sedláci z okolních vsí přebytky své úrody, čímž získávali hotovost k zaplacení dávek za dědičně pronajatou půdu. Titíž sedláci zde naopak nakupovali potřebné řemeslné a další výrobky. Také v čele měst stál původně rychtář, jeho vliv ale začal postupem času klesat na úkor sboru konšelů v čele s purkmistrem, což zvyšovalo samosprávnost měst. Vzhledem k regionální spádovosti byla řada nejstarších královských měst založena přímo v prostoru či poblíž dřívějších správních hradišť.

K nejstarším královským kamenným hradům u nás náleží např. Landštejn, Loket, Blatná, Jindřichův Hradec či Zvíkov. Brzy poté začala hrady stavět i šlechta (např. Krašov či Český Šternberk). K nejstarším institucionálním městům je řazen Hradec Králové, Opava, Uničov, Znojmo či Litoměřice (ještě starší Cheb tehdy nenáležel k Čechám).

Ves a tvrz Toušeň

Právní a organizační novinky se nejprve uplatnily v periferních oblastech, do nichž pronikala kolonizační činnost. Následně se, nejprve především v podobě zakládání měst, přenesly i do oblasti starého sídelního území, kam náleží i Toušeň. Mezi nejstarší města v okolí patří Praha (později Staré Město pražské), Menší Město pražské (dnes Malá Strana), Kouřim, Kolín, Mělník a Nymburk.

Toušeň tehdy náležela do provincie zvané Meziříčí (název doložen v letech 1290 a 1337), jež se rozkládala na území mezi Labem a Vltavou před jejich soutokem, přesné vymezení hranic provincie ale není známo. Role centra této oblasti byla snad původně určena Kostelci nad Labem, který ještě za vlády krále Václava IV. (1378–1419) sloužil jako svolávací místo pro dvorský soud; případně byla tato oblast spravována přímo z Pražského hradu či Vyšehradu. Dalšími plánovanými centry snad mohly být Chlumín (západ) a Čelákovice (východ), obě městečka se však záhy z královského majetku vytratila. Nejasná je také role Brandýsa nad Labem, jehož založení je sice tradičně v literatuře připisováno pánům z Michalovic, pro což ovšem až do poloviny 14. století chybí hodnověrné doklady.

Patrně koncem 13. století proběhla také proměna Toušeně ze zemědělské osady pod skomírajícím či již opuštěným strážním hradištěm na vesnici s tvrzí. Nejstarší dochovaná písemná zmínka o Toušeni z roku 1293 prozrazuje, že užitky z toušeňského přivozu disponovala královna **Guta Habsburská**, první choť krále Václava II., která v Čechách pobývala od léta 1287. Guta roku 1291 pověřila svého služebníka Rudlina, aby její majetek v nedaleké Lysé nad Labem reorganizoval, konkrétně aby převedl Lysou a okolní vsi na německé právo a přeměnil je na lány, počítalo se i s novými osadníky. Nakolik se záměr realizoval, je otázkou. Guta snad disponovala nejen užitky z toušeňského přivozu věnovanými faráři v Lysé, ale celou Toušeni – v tom případě by se dala označit za možnou iniciátorku proměny Toušeně a za zakladatelku toušeňské tvrze (hrádku), která od zaniklého hradiště převzala úlohu strážit zdejší přechod Labe.

Guta Habsburská byla babičkou císaře **Karla IV.** Lucemburského, takže zájemcům o navazující toušeňskou historii lze vřele doporučit precizní podrobnou publikaci toušeňského kronikáře Jana Králíka *Toušeň v době Karla IV.*

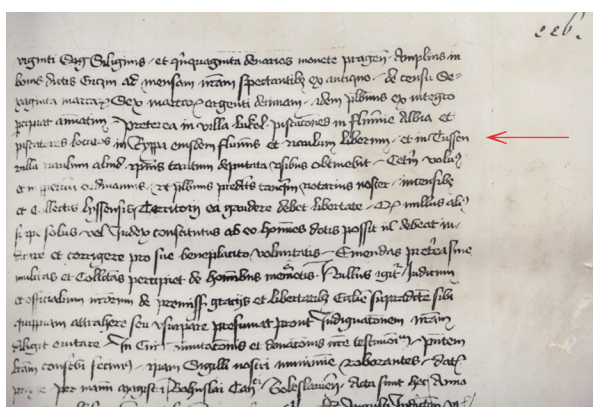
Použitá literatura: Vladimír Salač (ed.), *Atlas pravěkých a raně středověkých hradišť v Čechách*, Praha – Schleswig 2019; Josef Žemlička, *Čechy v době knížecí*, Praha 1997; Jan Klápště, *Proměna českých zemí ve středověku*, Praha 2005; František Kavka, *Vznik krajského zřízení na území středočeského regionu (pol. 13. stol. – 1419/20). Nástin vývoje II.*, *Památky středních Čech* 5/1990; Jan Králík, *Lázně Toušeň v listinách a kronikách*, Toušeň 2002; Josef Žemlička, *Do tří korun*, Praha 2017.

Guta Habsburská na ilustraci z jhlavského rukopisu Zbraslavské kroniky, konec 14. století, upravil Jan Králík.

Základy hradební zdi toušeňské tvrze odkryté při archeologickém výzkumu v roce 1978 na snímku Jaroslava Špačka z archivu čelákovického muzea.

Listina české královny Guty Habsburské s nejstarší zmínkou o Toušeni (zde Tussen, označeno šipkou) z roku 1293 se nedochovala, na rozdíl od jejích opisů z let 1334 (uložen ve Vídni) a 1414 (ve Dvorských deskách uložených v Národním archivu v Praze), z nějž pochází i tento snímek Jana Králíka.

David Nožíř na Olympiádě dětí a mládeže České republiky

Lucie Nožířová

David Nožíř je 12letý chlapec, který se sportu věnuje od malička. Začínal atletikou, ale před třemi lety ho naprosto uchvátila kanoistika, přesněji vodní slalom na divoké vodě. Povedlo se mu úspěšně projít nábořem do Kajak klubu Brandýs nad Labem a tím započala jeho „cesta na vodě“. Trénuje i 6x týdně pod vedením olympionika Jaroslava Volfa a voda ho velmi baví. Jezdí jak na kajaku, tak i na kánoi.

Kvalifikace na Olympiádu mládeže ČR 2024 byla stanovena na květen v Opavě. Ze Středočeského kraje mohli postoupit z dané kategorie pouze dva. Davidovi se povedlo všechny dané závody vyhrát a nominace byla jeho.

Olympiáda probíhala v Jihočeském kraji v termínu 23. – 27. června 2024. Jeli jsme ho podpořit celá rodina, přece jen to byl pro Davida velký milník v jeho začínající kariéře vodního slalomáře.

David startoval ve více disciplínách, ale jeho stěžejní je kánoe, po vodácku singl. Vždy se v závodě jedou dvě jízdy a do výsledku se počítá ta rychlejší. Po první jízdě David obsadil průběžné 3. místo. Následovala jízda druhá, ve které Davida dva kluci zajeli a propadal se na průběžné 5. místo. David ještě na startu neměl ani tušení, jak se závod vyvíjí. Nervy udržel na uzdě, tlak na sebe ustál a druhou jízdou zrychlil a obhájil 3. místo. Bronz byl doma!!! Neuvěřitelná radost!

O dva dny později David startoval v kánoe crossu se svojí klubovou partáčkou Aničkou, se kterou závod dotáhli do zlatého úspěchu.

„Velmi si cením obou medailí, když jsem na olympiádu odjížděl, ani mě nenapadlo, že si nějakou přivezu. Ale z hlediska sportu si víc cením bronzu ze singlu, protože v této disciplíně je velká konkurence a hlavně bych se singlu rád věnoval do budoucna“, říká David.

David má za sebou více sportovních úspěchů, letos drží 3. místo v Českém poháru žáků na kánoi a v září bude startovat na MČR, které se letos jede v Brandýse nad Labem.

„Vodní slalom je časově náročný, hlavně v závodní sezóně, i proto bych rád poděkoval všem paním učitelkám z naší školy, které mi vždy pomohly s učením, když jsem místo výuky závodil“.

Naši na Dětské olympiádě v Čelákovcích

Mgr. Daniela Švejsová, ředitelka ZŠ a MŠ Lázně Toušeň

Dětské olympiády v Čelákovcích od 3. do 7. června 2024 se zúčastnilo téměř 2 300 soutěžících z 11 škol v 15 sportech. Při 3 200 startech bylo uděleno 109 sad medailí. Za ZŠ Lázně Toušeň startovalo 48 dětí.

Hned v první den naše školička získala dvě olympijské medaile: **fotbalisté** z 1. – 3. třídy získali bronzovou medaili a páták **Adam Dušák** vybojoval ve stolním tenise stříbro.

Druhý den soutěžilo z naší školy 30 účastníků. Ve **vybíjené** získali kluci stříbrnou medaili a **přehazovaná** zajistila našemu smíšenému družstvu děvčat a kluků ze 4. – 5. třídy stříbro.

Třetí den byl zasvěcen vodě – a „šplouchla“ nám celá sada medailí! Nejpilnější sběratelkou byla **Justýna Brázdová** (zlatou za prsa, stříbrnou za kraul a bronzovou za znak), stříbro získal páták **Filip Machota**, bronz třetáci **Bětko Kunclová**, **Tobiáš Mano** a **Jana Freudlová**.

Ani v poslední den – v atletice – se naši borci neztratili: **Jana Freudlová** vybojovala stříbro ve skoku dalekém a stříbro ve sprintu na 50 m. V kategorii chlapců 4. – 5. třídy se ve velké konkurenci neztratil **Max Kain**, který získal stříbro v hodu míčkem, a **David Nožíř** zakončil toušeňskou olympijskou žeň ziskem bronzu ve skoku dalekém.

V celkovém zisku olympijských bodů v součtu všech škol 1. stupně obsadila ZŠ Lázně Toušeň 5. místo, porazili jsme i školy s mnohonásobně větším počtem tříd.

Deset let bojových umění

- jr -, T.J. Sokol Lázně Toušeň

Na letošní rok připadá v Lázních Toušeni významné výročí založení místního sokolského oddílu bojového umění **Allkampf-jitsu** [Florián 2015/1-2/11, 2016/7-8/11, 2018/5-6/13, 2018/9-10/11, 2021/1-2/15, 2021/11-12/15, 2022/9-10/13, 2023/5-6/12]. Tento styl pochází z Německa, kde ho založil velmistr Jakob Beck, původem z Jugoslávie. Japonci toto umění nazývají **Zen Sen Jutsu**, čemuž lze rozumět jako umění všeho boje.

Toušeňský oddíl, dříve známý také jako Pумы, nese jméno jednoho z významných šintoistických bohů války, patrona dávných samurajů a ochránce zemědělců a rybářů Hačimana [Hachimán], jehož dohled po celou dobu existence oddílu vnáší do přípravy všech žáků pevný řád a jasná pravidla etikety. Vedoucí školy Sensei Jan Rychnovský se i kromě dodržování pravidel slušného vystupování snaží neustále vštěpovat všem cvičencům smysl pro čest, pokoru, spravedlnost, cílevědomost, přátelství a hlavně pro ochotu pomáhat slabším. To je filozofie rozvoje osobnosti a životních hodnot v tomto oddílu bojového umění, kterou by si podle Senseie měli žáci přinášet i do svého běžného všedního života i mimo tělocvičnu. A co se stalo v průběhu času významným faktorem pro vstup do našeho oddílu? Ukazuje se, že snaha dodržet všechny tyto výše zmíněné hodnoty vedla k vytvoření skvělé party, ve které lze vždy nalézt podporu a porozumění.

Za těch deset let právě svým celkovým rozvojem, cílevědomostí a s podporou ze strany ostatních členů dokázali někteří naši zástupci uspět nejen na poli soutěžním, kde si mohli své dovednosti úspěšně prověřit ve sportovní konfrontaci se soupeři z jiných klubů, ale dokázali se především vzdělávat v oblasti bojových umění, získali barevné pásy jako znaky své vyspělosti a stali se certifikovanými trenéry nebo rozhodčími.

Když budeme trochu bilancovat, tak k dnešnímu dni má toušeňský Hachimán dva držitele nejvyšších mistrovských černých pásů, Sensei Jan Rychnovský je nositelem 5. Danu a v současnosti již čestná členka Ing. Michaela Švancarová má 1. Dan. Certifikovanými trenéry MŠMT II. třídy jsou Jan Rychnovský a Ing. Přemysl Václav Duben. V letošním roce absolvovali školení a obdrželi trenérskou licenci IV. třídy Allkampf-jitsu žáci Jakub Zika, Martin Pop a David Mašek. V průběhu této významné dekády žáci složili rovných 50 zkoušek na stupně technické vyspělosti a obdrželi tak právo nosit barevné pásy označující získaný technický stupeň.

V soutěžích se naši zástupci umísťovali vždy na stupních nejvyšších a celkem si přivezli z Mistrovství České republiky 16 zlatých, 10 stříbrných a 5 bronzových medailí. Z Mistrovství Evropy dokonce přivezl Přemek Duben jednu bronzovou. Z ostatních mezinárodních soutěží jsme přivezli 2 zlaté, 1 stříbrnou a 2 bronzové a na soutěžích národní úrovně jsme ukořistili 9 zlatých, 6 stříbrných a 11 bronzových.

Naši žáci tedy dokázali, a to nejednou, že se mohou srovnávat s těmi nejlepšími ze všech klubů nejen v České republice, ale i v zahraničí.

Je proto třeba poděkovat všem těm, kteří nás celou tu dobu podporují, poskytují nám zázemí, administrativní služby, pomáhají s propagací nebo zdánlivě jen tím, že jezdí fandit svým ratolestem na závody. Tímto tedy patří velký dík vedení ZŠ Lázně Toušeň za poskytnutí prostor pro tréninky, T.J. Sokol Lázně Toušeň za získání administrativní podpory, redakční radě zpravodaje Florián za prostor pro zveřejňování našich úspěchů a v neposlední řadě všem rodičům, kteří s důvěrou přivázejí svá dítká na tréninky a stojí skromně vždy tam, kde to žáci nejvíce potřebují.

První letošní výsledky najdete na následující straně 14.

全
戰
術

Bojovníkům z toušeňského Hachimanu se daří i v letošní sezoně

-jr-, T.J. Sokol Lázně Toušeň

Dne 13. dubna 2024 se konal v pořadí sedmý **Mezinárodní šampionát** bojových umění Czech Fighting Series CFS 7 v severočeských Spořicích, který byl nabitý spoustou disciplín od tradičních sestav až po plnokontaktní bitvy. V disciplínách, do kterých se toušeňští fighteři přihlásili, se podařilo prosadit všem třem našim želízkům v zápasovém ohni bojovníků z mnoha klubů z Česka, Rakouska, Ukrajiny, Vietnamu a Čečenska a náš Hachiman T.J. Sokol Lázně Toušeň se ze 44 klubů umístil celkově na 23. místě! **David Mašek** získal zlato a **Martin Pop** vybojoval bronz ve Fightingu, **Maxík Kain** si za parádní výkon vezel domů stříbro z disciplíny Seldefence creative. **Jakub Zika** bohužel v té době sváděl jiný boj s nemocí a nestihl nad ní zvítězit do začátku konání soutěže.

Medailové žně pro mladé bojovníky se konaly i na **Národním poháru** dětí a mládeže v Mostě 18. května, kde si **Jakub Zika** po nemoci spravil chuť a vybojoval dokonce dvě zlaté a jednu bronzovou medaili, **Martin Pop** také zvítězil ve své kategorii, **Jiří Neužil** byl taktéž odměněn zaslouženě za svůj výkon nejčestnějším kovem a **Denisu Bartůňkovi** se ještě podařilo urvat bronz. Naši kluci tyto medaile vybojovali v klasické disciplíně tzv. trojboji (Kata, Randori a Tameši vari), dále v Hard kata a Selfdefence Realistic. Při účasti čtyř našich borců je zisk celkově šesti medailí v silné konkurenci obrovským úspěchem na této národní soutěži.

Tento rok přináší jen samé skvělé výsledky, ale nemůžeme usnout na vavřínech a přes letní prázdniny budeme stále pilně trénovat, aby čtenáři Floriána mohli opět brzy číst o dalších úspěších a rostoucím věhlasu klubu Hachiman T.J. Sokol Lázně Toušeň i na mezinárodním poli. Držte nám palce na zářijovém mistrovství světa v Chomutově. Loňský přehled najdete na předcházející straně 13.

Dětské rybářské závody

Milan Šulc

Místní organizace Českého rybářského svazu Brandýs nad Labem – Lázně Toušeň upořádala 26. května 2024 na Kralovickém rybníce dětské rybářské závody za účasti toušeňského kroužku. Počasí nám bylo nakloněno. I když zápis byl naplánován na 6:30, první účastníci se začali scházet už v 5:15. Sešlo se úctyhodných 41 rybářů. Rybník byl plně obsazen. V 7:30 byly závody zahájeny. Rybě se moc spolupracovat nechtělo, ale po nějaké době se ryby začaly ukazovat. K dobrému dni nám pomohli i naši sponzoři, ke kterým tradičně patří Merhautovo pekařství, uzeniny Pexa, pan Mrkvička, Městys Lázně Toušeň, místní organizace Brandýs a Český rybářský svaz, z. s., i Středočeský územní svaz, bez kterých by nebylo možné v takovém rozsahu závody uskutečnit. Všem tímto děkujeme. V 11:00 byla akce ukončena a začalo sčítání.

1. místo Filip Franěk ze Všetat
2. místo Matyas Kadlík z Prahy z toušeňského kroužku
3. místo Radek Mrkvička z Bříství
4. místo **Petr Vacek** z Lázní Toušeně z toušeňského kroužku

Všem vítězům gratulujeme a všem dětem děkujeme za účast a za rok na shledanou! Petrův zdar!

LABENET

Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí

25/25 Mb/s - 290 Kč
50/50 Mb/s - 390 Kč
80/80 Mb/s - 490 Kč

IPTV SledováníTV.cz za 100 Kč
WiFi router a instalace zdarma

www.labenet.cz
605 055 000

HASIČI 150

POLICIE 156

ZÁCHRANKA 155

MĚSTSKÁ POLICIE 156, 731 136 156

IZS 112

ÚŘAD MĚSTYSE

HLAVNÍ 56

PO: 8:00 – 12:00 | 13:00 – 17:00

ST: 8:00 – 12:00 | 13:00 – 17:00

POKLADNA: OTEVŘENA V DOBĚ ÚŘEDNÍCH

HODIN.

podatelna@laznetousen.cz

TELEFONY: 326 992 302, 326 991 592

KNIHOVNA

SKLENĚNÁ VILA
V OVČÁRNĚ 87

VŽDY V ÚTERÝ 15:00 – 17:00

TECHNICKÉ SLUŽBY

HLAVNÍ 56

VEDOUcí MARTIN LIŠKA
(605 458 039)
MARTIN.LISKA10@SEZNAM.CZ

POŠTA A PRODEJ KRMIV

ZA ŠKOLOU 2

PO: 08:00 – 10:00

UT: 08:00 – 12:00 13:30 – 16:00

ST: 08:00 – 12:00 13:30 – 17:00

ČT: 08:00 – 12:00 13:30 – 16:00

PA: 08:00 – 12:00 13:30 – 16:00

VYDÁVÁNÍ BALÍKŮ A LISTOVNÍCH ZÁSILEK
9:00 – 11:00TELEFONY: 604 100 302
737 946 186

LÉKAŘ

MUDR. JIŘÍ RANC,

DŮM SENIORŮ, ZA ŠKOLOU 414,
1. PATRO

PO: 13:00 – 18:00

UT: 07:30 – 14:00

ST: 11:00 – 17:00

ČT: 07:30 – 14:00

PA: 07:30 – 13:30

TELEFON: 326 992 361

Veterinární praxe

MVDr. Jitka Myslivečková,

Hlavní 39

326 992 912, 602 641 294

PO + PA dopoledne:

objednaní pacienti + operace 15-19:00

UT dopoledne:

objednaní pacienti + operace

ST + ČT 10-12:00 15-19:00

SO, NE a pohotovost po telefonické
domluvě

Beauty Studio Pavlína Řehořová

Za Školou 414

web: www.pavlinarehorova.cz

Kosmetické Studio Visage

Zápská 184 604366537

kosmetikatusen@seznam.cz

www.studio-visage15.webnode.cz

Přístrojová kosmetická ošetření na míru
vaší pleti Z. Kadlecová

Česká daňová kancelář, s. r. o.

Ing. Luboš Valehrach, MBA,

Na Požárech 425 603 876 540

daňové poradenství, vedení účetnictví

Svatební a rodinná fotografka

Monika Dvořáková

Zahradní 111, Lázně Toušeň

Fotoateliér:

Náměstí sv. Václava 60/12

Stará Boleslav, 731 602 500

fotografkamonika@gmail.com

www.monikadvorakova.com

Zahradnické služby

živé ploty, postřiky

Jakub Novotný

733 543 037

info@jntravniky.cz

www.jntravniky.cz

Večerka u Honzika potraviny drogerie

Thao Leová Thanh, Ngoc Nguyen Duc,

Hlavní 13

PO/PA 6:30/19:00 SO/NE 6:30/18:30

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Beran

Za Školou 414, 1. p., Dům seniorů

606 494 811

beran-advokat@seznam.cz

Atelier Kučera krejčovské práce,

opravy oděvů Mgr. Eva Valsová

Hlavní 560 736 536 574

UT/PA 14-17 ST 9-12

sobota - zavřeno

Pneuservis, autoservis Emanuel Fiala

Hlavní 13 731 036 059

pondělí – pátek 8:30 – 17:00

sobota – neděle dle dohody

Stavební a technické dozory,

stavební činnost DOZORY-VILD s.r.o.

Ing. Petr Vild petr@dozory-vild.cz

Zápská 188 739 345 249

Salon Faviola

Za Školou 414

Manikúra, nehtová modeláž

Jitka Kolomazníková 604 710 975

Pedikúra a kosmetika

Lenka Fabiánová 721 460 199

Kadeřnictví

Michaela Macháčková 723 679 943

Acces Bars

Jana Köhlerová 602 715 743

Kosmetický salon

Za Školou 414 606 802 320

Ivana Jedličková

kosmetika, vizážistické služby a

prodej kosmetiky Alcina

Bar U Kasaldy Petr Kasalický

Káranská 50 604 972 099

obědy pondělí – pátek 10:30/14:30

Gastrodeli www.gastrodeli.cz

U Sokolovny 259 326 996 359

objednavky@gastrodeli.cz

výrobky studené i teplé kuchyně,
cukrářské i pekařskéElektroinstalace Instalace fotovol-
taických systémů Martin Rigo

775 515 082 martinrigo1@gmail.com

Evonaqo, s. r. o. www.evonaqo.cz

Floriánské náměstí 413

800 333 335 pro. ř. Peter Theisz

obchod@evonaqo.cz

montáže FVE a tepelných čerpadel pro
rodinné domy, ale i pro jiné druhy objektůFyzioterapie – nejen proti bolestem
při pohybu Mgr. Markéta Kubičková

Nad Trati 557 607 913 908

marketa.kubicek@gmail.com

www.nasefyzioterapie.cz

Zdravotní cvičení – Pilates Hanka

Hanka Svrčková www.pilateshanka.cz

v Dům Sen. Za Školou 414

Skupinové i individuální cvičení pro
zdravá záda. Skupinové cvičení

ČT od 18:00 a SO od 10:00

Rehabilitace – masáže

Ivana Drobílková, Dům seniorů,

Za Školou 414 603 254 220

pondělí – pátek dle objednání

LTV cvičení – elektroléčba – mobilizace
páteře, reflexní terapie

SALON LINDA

Na Ostrůvku 292

Střihání pejsků Eva Pencová 773 079 428

Reality Biliková Ilona Biliková

Hlavní 263 605 457 150

reality.bilikova@seznam.cz

zprostředkování prodeje a pronájmu
nemovitostí zpracování tržního odhadu
pro dědické řízení

Infozprávy

Služba Infozprávy je určena všem občanům městyse zcela zdarma

Registrace je možná (osobně na úřadě, přes internet www.infozpravy.cz,
mobilním telefonem)Registraci telefonem provedete zasláním SMS(LT mezera číslo popisné)
na tel: 735 166 666

SRPEN

24
OKURKOBANÍ
NÁDVOŘÍ SKLENĚNÉ VILY
17:00

28
PROCHÁZKA PRAHOU
CESTOVATELSKÝ KLUB

30
VINNÝ KOŠT CIMBÁLOVKA
NÁDVOŘÍ SKLENĚNÉ VILY
17:00

30
VÝLET DO CHORVATSKA
30.8 - 7.9.

31
DISKOTÉKA PRO DĚTI
DJ PETR SUCHÁNEK
PARK PROF. PROCHÁZKY
14:00

ZÁŘÍ

04
PIETNÍ VZPOMÍNKA
GEN. TOMÁŠ SEDLÁČEK
HŘBITOV
10:00

21
PIVRS BAND
KOLONÁDA
17:00

29
VÝLET HARRACHOV
29.9. - 4.10.

ŘÍJEN

26
PODZIMNÍ VÝLET DO PAĎOUS
26. 10. - 29.10
CESTOVATELSKÝ KLUB